

[Justitsministeren.]

Det ærede medlem ser, at videre går udenrigsministeren altså ikke i sin kommentar til det resultat, der er opnået ved forhandlingerne med den vesttyske regering. På ét punkt er jeg nødt til at modsige det ærede medlem: den danske regering har ikke ved at acceptere dette grundlag, ved at indgå på denne overenskomst, afskrevet alle fremtidige krav på Forbundsrepublikken Tyskland.

Når det ærede medlem talte lidt bittert om, at erstatningsfastsættelsen beror på antallet af fangedage, takseret til så og så stort et beløb, vil jeg gerne sige, at dette hænger sammen med indholdet af den erstatningslovgivning, der gælder i Tyskland. Det er det samme princip, man her har anvendt. Jeg kan ikke umiddelbart forestille mig, at det måtte være muligt at finde noget andet princip at lægge til grund for selve erstatningsberegningen.

Jeg forstår meget vel, at en sag af denne karakter kan kalde på meget voldsomme lidenskaber. Jeg forstår meget vel den reaktion, hele denne sag og en offentlig debat derom må fremkalde hos de ærede medlemmer hr. Frode Jakobsen, hr. Aksel Larsen og fru Ragnhild Andersen. Jeg forstår meget vel baggrunden for de synspunkter, der fremføres. Jeg vil alligevel mene, at regeringen og først og fremmest udenrigsministeren handlede rigtigt ved at søge frem til denne overenskomst, og jeg takker de ærede ordførere, som har givet udtryk for, at de helt eller delvis på deres gruppers vegne kan støtte forslagets gennemførelse.

Ragnhild Andersen: Jeg skal ikke nægte, vil jeg gerne sige til den højtærede justitsminister, at jeg naturligvis i mine tanker om denne overenskomst og om baggrunden for denne overenskomst, præmisserne for denne overenskomst, også tager mine personlige erfaringer med i vurderingen. Men det er ikke mine personlige vurderinger, vi taler om i dag. Det er en overenskomst på baggrund af begivenheder, som påførte mennesker i vort land ufattelige lidelser.

Den højtærede justitsminister siger, at han forstår ikke, at jeg samtidig med, at jeg kritiserer denne overenskomst og vender mig mod præmisserne, hvorpå den hviler, forlanger, at regeringen skal forhandle og

kræve større erstatning. Ja, det gør jeg, for jeg har påvist, og det har andre også, at Tyskland var erstatningspligtigt over for de skadelidte i Danmark, og jeg har påvist, at regeringen — og det fremgår tydeligt af udenrigsministerens redegørelse — modtager en erstatning, der på ingen måde svarer til de mest rimelige krav, som Danmark måtte have. Jeg har nævnt de 11,6 milliarder kr., Tyskland efterlod sig her som gæld og aldrig har betalt. Jeg har nævnt de 8 mill. kr. om året, som den danske stat må udrede til de hårdest ramte; det vil sige, at 120 mill. kr. har Danmark anvendt i efterkrigsårene for at redde sine egne børn fra det, som Tyskland påførte dem. Og så kommer man med 26 mill. kr. og siger: vi må tage det som udtryk for et andet, et demokratisk Tyskland.

Så siger den højtærede justitsminister, at her kommer mit had til alt vesttysk og min kærlighed til alt østtysk frem. Nej, højtærede minister, ingen skulle hade og ingen skulle ønske hævn på baggrund af det, jeg har oplevet, og på baggrund af det, som mange andre har været igennem, tværtimod. Jeg ville ønske af hjertet, at dette Tyskland — som også det ærede medlem hr. Frode Jakobsen var inde på det — var et Tyskland, som sagde: vi er rede til at gøre godt igen, hvad vi har forbrudt. Det er jo det, der er det afgørende. Vesttyskland har vægret sig, de har sjakret og handlet for at slippe med det mindst mulige; de har ikke villet anerkende, at de var skyldige over for de skadelidte. Og så kommer man og siger, at det er et andet og et demokratisk Tyskland!

Det bevismateriale, jeg har lagt på bordet — i det omfang det kan gøres i en debat, hvor jeg kun har 20 minutter — stammer ikke fra det kommunistiske Land og Folk, men fra, hvad B.T. har skrevet om de 5 fremtrædende nazister, hvoraf de 4 sidder i den vesttyske regering. Højtærede minister, har jeg så ikke lov til at sige, at mine følelser er ikke udtryk for had til det tyske folk? De er udtryk for had til den tyske fascisme og alt det, man ser i form af antisemitisme og skændsler; og jeg gruer for, hvad det kan føre til også for det danske folk i fremtiden. Det er derfor, jeg siger: hold fanen højt, når vi forhandler med det Vesttyskland, hold principperne